

מ"ח 285/23 - אהרון צדיק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 285/23

כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן

לפני:

אהרון צדיק

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למשפט חוזר

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

לפני בקשה שנייה להורות על קיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) בעניינו של המבקש, שהורשע בעבירה של תקיפה סתם.

1. עיקרי הדברים הדריכים לענייננו פורטו בהחלטתו של המשנה לנשיאה ח' מלצר בבקשתו הקודמת של המבקש לקיום משפט חוזר, ועל כן יובאו הדברים בתמצית (ראו: מ"ח 8653/18 צדיק נ' מדינת ישראל (31.12.2019) (להלן: ההחלטה בבקשת הקודמת)). לפי האמור בכתב האישום, ביום 20.2.2017 הגיע המבקש לשכת התעסוקה, בה המתلون הועסק כמאבטח. נתן בכתב האישום, על רקע בקשתו של המתلون שה המבקש ייחל מლטף את פניו - ביקש תקף את המתلون באגרופיו. כתוצאה לכך נגרמו למתلون פצע בפרק כף ידו השמאלית ושריטה ואודם בלחי הימנית. ביום 20.2.2017 הרשיע בית המשפט השלום בקריות (כב' השופט הבכיר ר' לאופר חסון) את המבקש בעבירה של תקיפה סתם, וזכה אותו מעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית אשר יווסה לו בכתב האישום (ת"פ 48075-07-14 מדינת ישראל נ' צדיק (20.2.2017)). בית המשפטקבע כי יש לבכר את גרסת המתلون, שנתמכה

עמוד 1

بعدיות נוספת ובסרטון ממציאות האבטחה (להלן: הסרטון המקורי) על גרסת המבקש, שהיתה מלאת סתיות. בית המשפט מצא כי לא הוכח מעבר לספק סביר כי למטלון נגרמה "חבלה של ממש", מאחר שלא הוגש תמונות של חבלות כאמור או מסמכים רפואיים מתאימים. ביום 1.3.2017 גזר בית המשפט את דינו של המבקש והשיט עליו חדש מסר על תנאי וכן התחייבות בסך 1,500 ש"ח להימנע מביצוע העבירה שבאה הורשע לשנה.

2. המבקש ערער על פסק הדיון, וביום 11.5.2017 דחה בית המשפט המוחזק בחיפה (סגן הנשיא ר' שפירא וכब' השופטת ב' טאובר ות' נאות פר') את הערעור. בית המשפט ציין כי הערעור מכוון לממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדינית, ואולם אין מדובר במקורה חריג שמצויך הטעבות כאמור. בנוסף התייחס בית המשפט לכך שבוחינת הראות וצפיה בסרטון המקורי מעלוות בבירור כי לא נפללה שגגה בהכרעת הדין (וראו ע"פ 28032-03-17 צדיק נ' מדינת ישראל (11.5.2017)). על פסק דין זה הגיע המבקש בקשה רשות ערעור לבית משפט זה (רע"פ 4747/17 צדיק נ' מדינת ישראל (21.06.2017)), שנדחתה בהיעדר עילה למתן רשות ערעור. המבקש הגיע בקשה לעיון חוזר בהחלטה לדוחות את בקשתו, והוא נדחתה ביום 24.10.2017.

3. בחולף שנתיים, הגיע המבקש את בקשתו הראשונה למשפט חוזר. בקשתו של המבקש התבessa על שתי עילות: קיומן של ראיות חדשות שעשוות לשנות את תוצאת המשפט לטובתו המבקש, וכן חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לבקשת עיונות דין. המבקש צירף לבקשתו סרטון של מצלמות האבטחה מזירת האירוע המציג את ההתרחשויות בהילוךআই (להלן: הסרטון האיטי), וכנطען אפשר לראות כי היה זה המטלון שתקף את המבקש, וכי המבקש فعل בהגנה עצמית. בנוסף נטען כי המטלון וудוי התביעה שיקרו בעודותם וכי גרסותיהם של השוטרת והוחוקרת שטיפלו באירוע סתרו זו את זו. בית המשפט דחה את הבקשה, לאחר שמצא כי מאחר שהסרטון האיטי הוא גרסה משופרת של הסרטון המקורי, אין מדובר ב"ראיה חדשה" כהגדרתה בדיון, אשר לא הוצאה לערכות הקודמות. בנוסף ציון כי אין מדובר בראייה בעלת "משקל סגוליל" שיש בה להביא לשינוי תוצאות המשפט. כמו כן דחה בית המשפט את הטענה שנגרים לבקשת עיונות דין - לאחר שקבע כי רוב טענותיו ערעוויות, ומופנות נגד מהימנותם של עדי התביעה והמטלון; וכן ציון כי טענות אלו נדונו והוכרעו על ידי שלוש ערכות.

4. בחולף שלוש שנים נוספות הגיע המבקש בקשה נוספת למשפט חוזר, היא הבקשה שלפני. המבקש טען כי מתקיימות בעיניו שלוש מרבע העילות הקבועות בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט: קיומן של ראיות חדשות שעשוות לשנות את תוצאת המשפט לטובתו המבקש; חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לבקשת עיונות דין; וכן קיומן של ראיות שמקורן בשקר או בזיוף, אשר יש יסוד להניח כי לולא ראיות אלה היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובתו. בין היתר, המבקש מצירף "סרטון משוחזר במהירות איטית באיכות גבוהה", שלטענתו מראה בבירור כי המטלון תקף אותו באגופיו וה המבקש נאלץ להדוף אותו, וכי מדובר בהגנה עצמית. כמו כן, המבקש מצירף עדות של מומחה, לטענותו, לאמנויות לחימה (להלן: המומחה), אשר צפה הן הסרטון המקורי, הן הסרטון שצורף ומציין כי הוא "יכול לומר בוודאות" שה המבקש הגן על עצמו מפני המטלון. עוד טען המבקש לסתירות מהותיות בין העדויות השונות של עדי התביעה, שלטענתו היו בעלי עניין בהרשעתו ולכן לא היה מקום להעדיף את גרסתם על פני גרסתו.

5. לאחר שעינתי בבקשתה ובצרכופותיה הגעתו לככל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, שהוא חזרה על טענות המבקש בבקשתו הקודמת. אכן, דין קודם בבקשתה למשפט חוזר לא מונע, בהכרח, הגשת בקשה נוספת, תקינה 8 לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חוזר), התשי"ז-1957 מורה כי: "סירב נשיא בית המשפט העליון להורות על משפט חוזר, לא תוגש בבקשתה נוספת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשתם שסירבו לה". תכליתה של הוראה זו למניע הגשה של בקשות חוזרות ונשנות למשפט חוזר שבהן מועלות טענות שכבר נדונו והוכרעו (מ"ח 22/2012 4112 שקלים

ב' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.7.2022); מ"ח 8038/21 חן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.11.2021); מ"ח 9530/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.8.2020); מ"ח 8314/16 עטאללה נ' מדינת ישראל, פסקה יא (7.11.2016).

טענות המבקש בבקשת דנן, רובן ככולן, נדונו ונדחו בהחלטה בבקשת הקודמת. טענתו המרכזית של המבקש, שלפיו איקתו של הסרטון המקורי ירודה, ולעומת זאת הסרטון האיטי מאפשר לראות בבירור את פרטי האירוע ותומך בגרסתו לאירועים - עמדה גם בסיס הבקשתה הקודמת של המבקש למשפט חוזר. אף טענותיו של המבקש לעניין הסטיות בעדויותיהם של עדי התביעה והועלתה זה מכבר. אמנם, לבקשתה זו צירף המבקש את עדות המומחה - שכאמר במסגרתה נתען כי מצפיה בסרטונים ניתן "לומר בוודאות" כי המבקש פעל בהגנה עצמית. ואולם, בנסיבות שהבן ה בית משפט השלום, הן בית המשפט המקורי צפו הסרטון המקורי והתרשםו כי הוא תומך בגרסה המתלוון לאירועים, אין סבור כי מדובר בראייה בעלית "משקל סגול" שיש בה להביא לשינוי תוכנת המשפט (ראו: עמי 58 להכרעת הדין; סעיף 12 לפסק הדין בערעור). יתר טענות המבקש הן טענות ערעוריות מובהקות, וכיידע משפט חוזר אינו nodע להעלאת טענות שנידונו ונדחו בערכאות קודמות (מ"ח 3489/22 חסין נ' מדינת ישראל, פסקה 19; מ"ח 5210/22 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (4.12.2022); מ"ח 22/22 (10.8.2022)).

הבקשתה לקיום משפט חוזר נדחתת אפוא.

ניתנה היום, כ"ב בטבת התשפ"ג (15.1.2023).

המשנה לנשיאה